

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE
DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
DIRECŢIA NAŢIONALĂ ANTICORUPŢIE

SECŢIA DE COMBATERE A INFRACTIUNILOR ASIMILATE INFRACTIUNILOR DE CORUPŢIE

Operator date nr. 4472

Dosar Nr. 343/P/2013

Verificat sub aspectul legalităţii şi temeiniciei

În temeiul art. 264 alin. 3 C. pr. pen. şi art. 22²
alin. 1 din OUG nr.43/2002

PROCUROR ŞEF SECŢIE,

(...)

RECHIZITORIU

10.06.2015

(...) şi (...) – procurori în cadrul Direcţiei Naţionale Anticorupţie - Secţia de combatere a infracţiunilor asimilate infracţiunilor de corupţie;

Examinând actele de urmărire penală efectuate în dosarul cu numărul de mai sus, privind pe inculpatul:

VLASOV MIHAIL, (...),

cercetat sub aspectul săvârşirii infracţiunii de **dare de mită** prev. de art. 290 Cp rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000,

CONSTATĂM URMĂTOARELE:

ÎN FAPT:

(...)

Dosarul astfel format a fost înregistrat sub nr. **343/P/2013**.

În actul de sesizare s-a reținut faptul că, începând cu luna decembrie 2012, inculpatul Mihail Vlasov a acționat în mod concertat în vederea adoptării de către Parlamentul României a unui act normativ care urmărea preluarea Oficiului Național al Registrului Comerțului de către Camera de Comerț și Industrie a României (CCIR) al cărei președinte era la acel moment. Scopul determinant al acestui demers legislativ l-a reprezentat controlarea veniturilor obținute din activitatea desfășurată de Registrului Comerțului.

Inculpatul MIHAIL VLASOV, în calitatea sa de președinte al Camerei de Comerț și Industrie a României și-a folosit influența asupra unor oameni politici, parlamentari, funcționari publici în perioada respectivă pentru a-i determina să semneze respectiva inițiativă legislativă și chiar a recurs la mituirea unui deputat din Parlamentul României pentru a-și atinge scopul.

Astfel, acesta a luat legătura cu deputatul (...), căruia i-a oferit, în schimbul susținerii proiectului de act normativ intitulat „Lege privind registratorii comerciale și activitatea de înregistrare în registrul comerțului” funcția de arbitru în cadrul Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, ulterior desemnându-l arbitru în litigii comerciale de competența Curții.

Scurt istoric al Registrului Comerțului după 1990

În condițiile noilor realități economice de după Revoluția din Decembrie 1989, pe fondul apariției inițiativei private și a adoptării legislației în domeniul infrastructurii și funcționării societăților comerciale, a fost adoptată Legea nr. 26 din 05.11.1990 privind Registrul Comerțului (publicată în Monitorul Oficial nr. 121 din 7 noiembrie 1990) care a avut ca scop organizarea unei evidențe centralizate a comercianților la nivelul întregii țări.

Potrivit art. 2 din Lege, registrul comerțului se ține de către oficiul registrului comerțului organizat în fiecare județ și în mun. București. Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, **organizat pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.**

Potrivit art. 9, Oficiul registrului comerțului se organizează și funcționează pe lângă fiecare cameră de comerț și industrie teritorială.

Oficiul Național al Registrului Comerțului se organizează și funcționează pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Astfel, registrul comerțului a fost reînființat și a funcționat, inițial, în subordinea Camerei de Comerț și Industrie a României și a camerelor teritoriale, organizate la nivelul fiecărui județ.

Ulterior, prin **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 129 din 10.10.2002** pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, aprobată cu modificări prin Legea nr. 505 din 26.11.2003, Oficiul Național al Registrului Comerțului a fost trecut în subordinea Ministerului Justiției, iar oficiile județene ale registrului comerțului au fost organizate și au început să funcționeze pe lângă fiecare tribunal.

Astfel, începând cu anul 2002, Oficiul Național al Registrului Comerțului, oficiile și birourile subordonate au trecut în subordinea Ministerului Justiției.

Inițial, taxele percepute de către oficiile registrului comerțului pentru operațiunile de înregistrare efectuate erau stabilite de către Camera de Comerț și Industrie a României și se făceau venit la bugetul camerelor de comerț și industrie pe lângă care funcționa oficiul teritorial, cu excepția celor datorate oficiului național.

Din aceste sume, o cotă procentuală care nu putea depăși 20%, se vira bugetului național al registrului comerțului.

Ulterior, după intrarea în vigoare a dispozițiilor OUG nr. 129/2002, taxele și tarifele erau stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Finanțelor Publice se puteau actualiza anual prin hotărâre a Guvernului în condițiile legii și se virau în contul Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se realizează în prezent din taxele și tarifele percepute.

Ulterior, în cursul anului 2009, a existat o inițiativă legislativă în Parlamentul României intitulată „Lege pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007 și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului”, prin care s-a urmărit trecerea Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor teritoriale din nou în subordinea Camerei de Comerț și Industrie a României, respectiv a camerelor teritoriale.

Proiectul a fost adoptat de Camera Deputaților, însă a făcut obiectul unei excepții de neconstituționalitate invocată de un număr de 56 de deputați înainte de promulgarea legii.

Prin Decizia nr. 1636/2009 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr.335/2007 și a Legii nr.26/1990 privind registrul comerțului pronunțată de Curtea Constituțională a României la data de 10.12.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 45/20.01.2010 a fost admisă excepția de neconstituționalitate și legea a fost declarată neconstituțională în întregul ei.

În esență, în motivarea Curții s-a apreciat ca neconstituțională transformarea Oficiului Național al Registrului Comerțului din instituție publică cu personalitate juridică într-o structură pe lângă o asociație neguvernamentală - Camera de Comerț și Industrie a României, respectiv transferul atribuțiilor de înregistrare a societăților comerciale din competența unui judecător delegat în competența unei organizații neguvernamentale.

S-a apreciat că acest lucru poate afecta mediul de afaceri, în sensul în care garanțiile de independență, de respectare a legii și a interesului public necesare desfășurării activității sunt îndepărtate.

Mai mult, s-a considerat că prestarea activității de o persoană și încasarea tarifelor de către o alta înlătură transparența în gestionarea fondurilor provenite din activitatea registrului comerțului.

Legea, prin transferul atribuțiilor judecătorului delegat către o organizație neguvernamentală, nu era o normă de natură să contribuie la întărirea controlului asupra obiectului de activitate al societăților comerciale.

Astfel, judecătorul constituțional a apreciat că se impune menținerea registrului comerțului sub control public, instituție care îndeplinește un serviciu public de importanță deosebită în funcționarea pieței interne a Uniunii Europene.

În ciuda faptului că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat în sensul neconstituționalității oricăror dispoziții legale prin care s-ar prevedea scoaterea registrului comerțului de sub autoritatea statului și trecerea acestuia în subordinea unei organizații neguvernamentale, inițiativa legislativă putând afecta buna desfășurare a comercianților în spațiul UE, inculpatul Mihail Vlasov, începând cu decembrie 2012, a inițiat demersurile pentru depunerea unui nou astfel de proiect legislativ, urmărind doar un scop de natură patrimonială și anume controlul veniturilor Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Astfel, profitând de contextul politic existent în România începând cu a doua jumătate a anului 2012, inculpatul Mihail Vlasov a redactat, în perioada decembrie 2012 – ianuarie-februarie 2013, în special împreună cu (...) și (...), un proiect de act normativ intitulat „Lege privind registratorii comerciali și activitatea de înregistrare în registrul comerțului”.

Principalele dispoziții cuprinse în noua inițiativă legislativă:

Potrivit art. 7 din inițiativa legislativă menționată, Oficiul Național al Registrului Comerțului este persoană juridică de utilitate publică funcționând pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, finanțată prin bugetul propriu din venituri proprii realizate din derularea activităților specifice.

Potrivit art. 11 alin. 1, în subordinea Oficiului Național al Registrului Comerțului funcționează oficii teritoriale ale registrului comerțului, structuri fără personalitate juridică, organizate în fiecare județ și în mun. București, iar, potrivit alin. 2, în cadrul oficiilor teritoriale ale registrului comerțului pot funcționa birouri teritoriale care se înființează potrivit Regulamentului intern al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Inițiativa legislativă prevedea faptul că Regulamentul intern al Oficiului Național al Registrului Comerțului era aprobat prin Decizie a Colegiului de Conducere al Camerei Naționale.

Potrivit art. 13 din legea registratorului, Oficiul Național al Registrului Comerțului era condus de un director general și doi directori generali adjuncți numiți de către Președintele Camerei Naționale (inculpatul Mihail Vlasov).

Oficiile teritoriale erau conduse de directori adjuncți numiți de directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Potrivit art. 22, pentru efectuarea operațiunilor și pentru prestarea activității auxiliare și ale serviciilor de asistență, oficiile registrului comerțului practică tarife stabilite prin decizie a Colegiului de Conducere al Camerei Naționale.

Iar în art. 23 se prevede că **un procent de 90% din veniturile realizate din derularea activității efectuate de oficiile registrului comerțului se virează în bugetul Oficiului Național al Registrului Comerțului și se redistribuie în baza criteriilor stabilite de Biroul de Conducere al Camerei Naționale.**

Restul veniturilor realizate din derularea activităților efectuate de oficiile registrului comerțului, respectiv un procent de 10%, rămâne la dispoziția acestora pentru îmbunătățirea activității proprii.

De asemenea, legea registratorului prevedea că activitățile Oficiului Național al Registrului Comerțului și ale oficiilor teritoriale sunt realizate de registratori comerciali.

Registratorii comerciali sunt numiți în funcție prin hotărâre a Biroului de Conducere al Camerei Naționale, pe baza referatului Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Se constată faptul că Președintele Camerei de Comerț și Industrie a României, inculpatul Mihail Vlasov deținea principalele pârghii în ceea ce

privește numirea funcționarilor Oficiului Național al Registrului Comerțului și, totodată, deținea controlul asupra veniturilor Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Președintele Camerei de Comerț și Industrie a României, inc. Mihail Vlasov, era în același timp președintele Colegiului de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, dar și al Biroului de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României.

Se constată faptul că, potrivit inițiativei legislative, inculpatul Mihail Vlasov a conceput Oficiul Național al Registrului Comerțului sub forma unei structuri piramidale în cadrul căreia principalele atribuții erau controlate fie direct, fie prin intermediul structurilor de conducere ale Camerei Naționale de către președintele CCIR.

De asemenea, se observă că un procent de 90% din veniturile rezultate din activitatea oficiilor teritoriale - care își pierd personalitatea juridică - era direcționat către bugetul Oficiului Național al Registrului Comerțului, fondurile astfel constituite urmând a fi redirecționate în baza unor criterii stabilite ulterior de către un colectiv restrâns (Biroul de conducere al CCIR, condus de inculpatul Mihail Vlasov).

Practic, acesta era scopul inițiativei legislative, cu sacrificarea bunei organizări a activității comercianților.

Expunerea de motive care justifica demersul legislativ, prevedea, în special, motivații de ordin istoric.

De asemenea, se arată faptul că „lipsirea camerelor de comerț de registrul comerțului face ca toate aceste instituții să nu poată accesa, spre exemplu, fonduri europene în beneficiul comercianților și, astfel, nu poate să-și atingă scopurile pentru care legiuitorul le-a înființat prin Legea nr. 335/2007”.

Mai mult, se arată, în ciuda dispozițiilor Deciziei nr. 1636/10.12.2009 a Curții Constituționale a României, că registrul comerțului „are locul natural, nu în subordinea unei autorități centrale a statului, ci pe lângă o organizație neguvernamentală de utilitate publică, așa cum este Camera de Comerț și Industrie a României.”

Organizarea și funcționarea Curții de Arbitraj Comercial Internațional și numirea arbitrilor, în perioada decembrie 2012 – martie 2013

Cadrul legislativ este reglementat, în primul rând, prin Legea nr. 335/2007 privind Camerele de Comerț din România cu modificări.

Astfel, potrivit art. 28 lit. e din lege, Camera de Comerț și Industrie a României organizează activități de mediere și soluționare a litigiilor comerciale și civile interne și internaționale.

Potrivit art. 29 Curtea de Arbitraj Comercial Internațional este o instituție permanentă de arbitraj, fără personalitate juridică și funcționează pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Activitatea Curții de Arbitraj Comercial Internațional este coordonată de președintele Curții.

Regulamentul de organizare și funcționare al Curții de Arbitraj Comercial Internațional precum și al colegiului acesteia este aprobat de Colegiul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României.

Președintele și Colegiul Curții de Arbitraj Comercial Internațional sunt propuși de către președintele Camerei Naționale și aprobați de către Colegiul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României.

Potrivit Regulamentului privind organizarea și funcționarea Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, în vigoare din data 16.01.2012 până la data de 06.03.2013, Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, este o instituție permanentă de arbitraj, neguvernamentală, fără personalitate juridică, independentă în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, organizată și funcționând în conformitate cu Legea Camerelor de Comerț din România nr. 335/2007 și în conformitate cu prezentul Regulament.

Potrivit art. 4 alin. 1 din Regulament, Curtea de Arbitraj se compune din arbitri, aprobați de către Colegiul de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, **la propunerea Președintelui Camerei Naționale**, cu consultarea Președintelui Curții de Arbitraj, dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul Regulament.

Alineatul 2 intitulat „Vocația de a deveni arbitru” prevede că *„poate fi arbitru orice persoană, cetățean român sau străin care are capacitatea deplină de exercițiu al drepturilor sale, se bucură de o reputație neștirbită și are o înaltă calificare și experiență profesională”*.

Înscrierea pe lista de arbitri a arbitrilor români se face dacă există **aprobarea Colegiului de Conducere al Camerei Naționale**.

Dosarul cu actele de înscriere se depune la Secretariatul Curții de Arbitraj, cel mai târziu cu 5 zile înainte sesiunii Colegiului de Conducere al Camerei Naționale și, după obținerea avizului consultativ al Președintelui sau Primvicepreședintelui Curții de Arbitraj, se înaintează Cancelariei Camerei Naționale.

Potrivit alin. 6 din regulament, Colegiul de Conducere al Camerei Naționale examinează cererile de înscriere în Lista de arbitri o singură dată pe an, de regulă în prima sesiune ordinară din an.

Redactarea proiectului de act normativ intitulat „Registratorii comerciali și activitatea de înregistrare în registrul comerțului”

Începând cu luna decembrie 2012, inculpatul Mihail Vlasov a conceput și redactat proiectul de act normativ pe care l-a denumit „*Registratorii comerciali și activitatea de înregistrare în registrul comerțului.*”

(...)

*

* *

După finalizarea proiectului de act normativ inculpatul Mihail Vlasov a depus o muncă asiduă pentru influențarea unor parlamentari din toată sfera politică în vederea semnării și susținerii respectivei inițiative legislative.

(...)

De asemenea, inc. Mihail Vlasov a inițiat o campanie pentru obținerea sprijinului politic în vederea adoptării proiectului normativ privind registratorul comercial.

(...)

Inculpatul Mihail Vlasov a dus în această perioadă în același timp o muncă asiduă de convingere a liderilor locali ai camerelor teritoriale privind adoptarea unei linii comune de acțiune privind unitatea, coeziunea sistemului cameral, cel puțin în problema preluării registrului comerțului de către camera de comerț.

(...)

Interesul real al acestui demers legislativ al președintelui Camerei de Comerț și Industrie a României a fost acela de a avea acces la veniturile rezultate din activitățile Registrului Comerțului.

Astfel, potrivit proiectului de act normativ conceput de Mihail Vlasov, **90% din venituri intrau în bugetul Oficiului Național al Registrului Comerțului, însă erau distribuite ulterior pe baza unor criterii lăsate la latitudinea Biroului de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, organ colectiv restrâns condus de inculpat.**

(...)

Inculpatul a condus în mod autoritar sistemul cameral în perioada în care a fost președintele Camerei de Comerț și Industrie a României, exprimându-și opinia că reprezentanții camerelor de comerț teritoriale care nu vor achiesa la ideea preluării registrului de către Camera de Comerț vor suporta consecința eliminării organizațiilor respective din sistemul cameral.

(...)

Motivul declarat a fost acela al neprezentării repetate la ședințele Colegiului de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României.

(...)

Fapta de luare de mită, respectiv dare de mită

În contextul depunerii și înregistrării la Senat a proiectului de act normativ intitulat „*Lege privind registratorii comerciale și activitatea de înregistrare în registrul comerțului*”, semnat de cinci deputați și un senator, unul dintre deputații semnatori ai respectivului demers legislativ, (...), în calitate de parlamentar, a pretins în data de 26.02.2013 și a primit în schimbul susținerii proiectului, de la inculpatul Mihail Vlasov, președinte al Camerei de Comerț și Industrie a României și Colegiului de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, în ședința din data de (...) .2015 a Colegiului de Conducere a Camerei de Comerț și Industrie a României, sesiunea a XXVIII –a, a funcției de arbitru în cadrul Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Astfel, după elaborarea și redactarea finală a proiectului legislativ intitulat „*Lege privind registratorii comerciale și activitatea de înregistrare în registrul comerțului*”, și însușirea de către mai mulți membri ai Parlamentului României, acesta a fost depus la Senat ca primă cameră sesizată fiind înregistrat la Biroul permanent al Senatului sub nr. (...) 2013 și ulterior sub nr. (...)/2013.

(...)

Pretinderea funcției de arbitru de către deputatul (...) a avut loc în calitate sa de deputat în Parlamentul României, semnatar al inițiativei legislative și (...), în legătură cu atribuțiile acestuia în cadrul forului legislativ referitor la procedura de adoptare a inițiativelor legislative și a avut natura unei contraprestații, retribuții necuvenite în schimbul susținerii proiectului legislativ.

Pretinderea funcționarului public a fost acceptată de către președintele Camerei de Comerț și Industrie a României, inculpatul Mihail Vlasov, persoană

interesată în adoptarea legii registratorului și l-a invitat pe (...) să poarte discuții la sediul Camerei de Comerț și Industrie a României pe această temă.

(...)

Astfel, la data de (...) .2013, prin intermediul (...), deputatul (...) a depus la registratura Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României cererea prin care solicita înscrierea pe lista de arbitri a Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, cerere înregistrată sub nr. (...) .2013 (vol.2, fila 273).

(...)

În continuare, potrivit înțelegerii anterioare, inc. Mihail Vlasov a introdus propunerea de numire pe lista de arbitri a deputatului (...), aceasta fiind pusă pe ordinea de zi a ședinței din data de (...) .2013 a Colegiului de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, alături de alte propuneri, la pct. 6.

Potrivit înțelegerii cu (...), inculpatul Mihail Vlasov a participat în calitate de președinte la ședința Colegiului de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României din data de (...) .2013, a supus la vot și a votat în sensul admiterii pe lista de arbitri a deputatului (...), tocmai în sensul retribuirii acestuia pentru susținerea proiectului de act normativ privind registratorii comerciali.

(...)

Astfel, Colegiul de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României a aprobat cu unanimitate de voturi în ședința din (...) .2013, propunerea președintelui Camerei de Comerț și Industrie a României, Mihail Vlasov, de înscriere pe lista de arbitri a deputatului (...),(...)

Numirea deputatului (...) pe lista de arbitri români a Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României are caracterul unui folos necuvenit tocmai pentru că a fost dispusă cu caracter de retribuție, contraprestație în schimbul susținerii de către acesta în Parlamentul României a propunerii legislative intitulate „Lege privind registratorii comerciali și activitatea de înregistrare în registrul comerțului” nr. (...) /2013.

(...)

Potrivit art. 36 (3) din Regulile de procedură arbitrală aprobate de Biroul de conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României în vigoare din data de 16.01.2012 „Autoritatea de nominare va desemna arbitrul/arbitrii/supraarbitrajul.

Conform art. 11 din Regulamentul de Organizare și Funcționare al Curții de Arbitraj Comercial Internațional valabil din anul 2012, Autoritatea de nominare aparține unei persoane membră a Plenului Curții de Arbitraj Comercial

Internațional desemnată prin rezoluția Biroului de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României pentru un mandat de 7 ani.

(...)

(...)

(...)

*

*

*

(...)

ÎNCADRAREA JURIDICĂ

Fapta inculpatului **Mihail Vlasov**, care, în calitate de președinte al Colegiului de Conducere al Camerei de Comerț și Industrie a României, în data de 26.02.2013, a promis deputatului (...) numirea în funcția de arbitru, iar ulterior, în baza înțelegerii anterioare, a pus pe ordinea de zi a ședinței din data de 06.03.2013 a Colegiului de conducere al C.C.I.R cererea deputatului de acordare a funcției de arbitru, a supus votului membrilor colegiului și a votat alături de aceștia numirea deputatului (...) în funcția de arbitru în cadrul Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, în schimbul susținerii de către acesta în exercițiul funcției de deputat în Parlamentul României a proiectului de act normativ intitulat „*Lege privind registratorii comerciali și activitatea de înregistrare în registrul comerțului*” nr. (...)/2013, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de **dare de mită** prev. de art. 6 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 290 C.p.

(...)

Având în vedere faptul că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, iar din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, a fost săvârșită de inculpatul Mihail Vlasov, iar acesta răspunde penal,

În temeiul art. 327 lit. a din Cpp; art. 328 alin.3 C.p.p. rap. la art. 327 lit. b și art.315 alin. 1 lit. b C.p.p. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b, f C.p.p.,

D I S P U N E M:

I. Trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului:

- **MIHAIL VLASOV** – (...) pentru săvârșirea infracțiunii de **dare de mită** prev. de art. 6 din Legea nr.78/2000 rap. la art. 290 C.p.

(...)

În temeiul dispozițiilor art. 329 C.p.p., prezentul rechizitoriu însoțit de o copie certificată și de dosarul cauzei se trimite la **Curtea de Apel București** potrivit art. 38 alin. 1 lit. d C.p.p., având în vedere calitatea inculpatului de avocat, spre competență soluționare, urmând a fi citați:

INCULPAT: MIHAIL VLASOV – (...)

MARTORI: (...)

Se stabilesc cheltuieli judiciare în cuantum de 5.000 lei, care urmează a fi suportate de către inculpatul Vlasov Mihail.

PROCURORI

(...)

(...)